

La celebració de la Setmana Santa. Processó de Divendres Sant durant la celebració, el passat dia 3, de la Setmana Santa a Mataró, amb presència de diverses confraries i els Armats de Mataró. Les processons són una tradició cristiana que manté les arrels populars.

La meitat dels catalans ja no s'identifica amb el catolicisme

Un 14% considera que la diversitat religiosa posa en risc l'estil de vida

JOSEP PLAYÀ MASET
Barcelona

Catalunya és cada vegada més diversa, des del punt de vista religiós. Només la meitat de la població es defineix com a catòlica, un 30% es declara atea o agnòstica i la resta s'identifica amb altres religions, sent la musulmana la més important dins de les minoritàries, encara que només agrupa el 7,3% del total. Aquesta és una de les conclusions de la primera edició del *Baròmetre sobre la religiositat i sobre la gestió de la seva diversitat* que ha elaborat el Centre d'Estudis d'Opinió de la Generalitat a partir de 1.600 enquestes presencials.

Les dades de l'enquesta van ser presentades ahir per la vicepresidenta del Govern, Joana Ortega, i el director general d'Afers Religiosos, Enric Vendrell, juntament amb una actualització del

Mapa Religios de Catalunya, que registra el nombre de centres de culte. Aquest mapa, realitzat per l'equip d'Investigacions en Sociologia de la Religió (ISOR) de la Universitat Autònoma de Barcelona, dirigit per Mar Griera, indi-

ca un lleuger augment de l'1,29% dels centres de culte en els dos últims anys, que es concentra bàsicament als oratoris musulmans i a les esglésies evangèliques. Els temples dels Testimonis de Jehová i de la Fe Bahá'í es redueixen

lleugerament, però segons els coordinadors de l'estudi es deu més a un problema de reorganització interna per disminuir costos que de pèrdua de creients. L'Església catòlica continua sent, amb gran diferència, la religió que té un

nombre més alt de centres de culte, 6.701, si bé respecte a aquestes dades cal dir que no estan actualitzades i més aviat hauria de prendre's com a referència la xifra de 2.534, que correspon al 2007 i és la de centres de culte habitual (es van excloure llavors ermites i d'altres organitzacions). També quant a la coordinació i representació s'assenyala l'existència de quatre agrupacions o federacions: la Federació Islàmica Catalana, la més nova, creada el 2010 amb uns 50 oratoris; la Federació Consell Islàmic de Catalunya, que arrenca el 2000 i compta amb 27 entitats i el lideratge de Mohammed Halhouk; la Ucideat, branca catalana de la Ucideat, presidida per Mohamed el-Ghaidouni -considerada en els mitjans religiosos com la més representativa, encara que els autors de l'estudi no ho indiquen pas- i la Unió de Centres Culturals Islàmics de Catalunya, que agrupa 50 comunitats més però que arran de l'expulsió d'un dels seus dirigents (Nouredine Ziani) ha estancat el seu creixement (detall que tampoc no consta a l'informe). Finalment hi ha la minoritària Junta Islàmica, l'organització més antiga, creada el 1989, en part per conversos catalans com Abdenur Prado o Natalia Andújar.

Aquesta diversitat religiosa és valorada en general de manera

El 51% no vol assignatura de religió confessional

■ L'enquesta de la Generalitat preguntava sobre el grau d'acord amb l'opció dels pares de sol·licitar a l'escola que els seus fills rebin classes de la seva pròpia religió (una possibilitat que a Catalunya només es dona per als catòlics). Un 29,1% està totalment en contra de la religió confessional i un altre 22% hi està més aviat en contra. És a dir, un 51,1% desaprova el model actual. Al contrari, un 18,9% està totalment a favor i un altre 24,9% més

aviat a favor. En total, només un 41,8% hi dona suport, i la resta no ho sap o no contesta.

Però si es pregunta sobre la possibilitat d'incorporar una nova assignatura en la qual s'ofereixi una formació que inclogui les principals religions del món, el consens és molt més alt. Un 71,1% estaria a favor d'aquesta opció (30,9% totalment a favor i 40,2% més aviat a favor) i només un 24,4% estaria en contra.

L'enquesta no permet fer comparacions amb el passat però s'observa que un 60,9% indiquen que van educar els fills amb els preceptes d'una confessió, però que si haguessin de fer-ho ara el percentatge es reduiria al 48%.

Quant a les polítiques públiques, el 60% considera força o molt important que les administracions públiques impulsi el diàleg interreligiós i el 66% són partidaris que les confessions cooperin entre si.

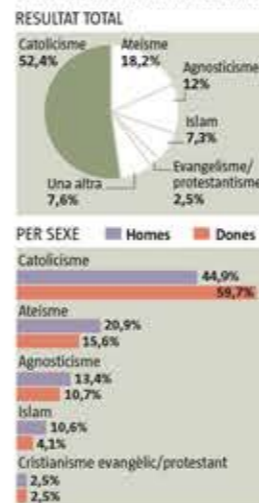
LA RECAPTACIÓ DE L'ESGLÉSIA A TRAVÉS DE L'IRPF

1,5 milions menys

Els diners recaptats per l'Església per les declaracions de la renda baixen per quart any consecutiu. El descens el 2013 respecte a l'any anterior és d'1,5 milions (249,1 milions per 247,6 milions). Tot i això, el percentatge de

declaracions a favor de l'Església ha augmentat lleugerament (del 35,01% al 35,20%). La xifra més baixa de diners s'explica pel nombre menor de declaracions a causa de la crisi, segons la CEE.

POSICIONAMENT RELIGIÓS. Amb independència que sigueu practicant o no, quina és la vostra religió?

FONT: Institut Opinòmetre

LA VANGUARDIA

Els centres de culte que creixen més a Catalunya són les mesquites i els de les esglésies orientals

FONT: Institut Opinòmetre

LA VANGUARDIA

tendeixen a agrupar-se en funció del seu origen geogràfic. Un 63% dels oratoris estan formats per persones procedents del Magrib, un 4% per originaris del Pakistan i un 13% per persones procedents de l'Àfrica subsahariana. L'estudi identifica "un oratori de majoria xilita i sis centres sufis, la resta són tots de majoria sunnita". Però hi afegeixen que generalment dins de la branca sunnita hi ha diferències importants entre els moviments tabligis, salafites i d'altres organitzacions.

També quant a la coordinació i representació s'assenyala l'existència de quatre agrupacions o federacions: la Federació Islàmica Catalana, la més nova, creada el 2010 amb uns 50 oratoris; la Federació Consell Islàmic de Catalunya, que arrenca el 2000 i compta amb 27 entitats i el lideratge de Mohammed Halhouk; la Ucideat, branca catalana de la Ucideat, presidida per Mohamed el-Ghaidouni -considerada en els mitjans religiosos com la més representativa, encara que els autors de l'estudi no ho indiquen pas- i la Unió de Centres Culturals Islàmics de Catalunya, que agrupa 50 comunitats més però que arran de l'expulsió d'un dels seus dirigents (Nouredine Ziani) ha estancat el seu creixement (detall que tampoc no consta a l'informe). Finalment hi ha la minoritària Junta Islàmica, l'organització més antiga, creada el 1989, en part per conversos catalans com Abdenur Prado o Natalia Andújar.

Aquesta diversitat religiosa és valorada en general de manera

positiva. Gairebé un 90% dels enquestats pel *Baròmetre* considera que hi ha respecte i bona relació entre les diverses confessions religioses a Catalunya. I només el 5,8% diu que s'ha sentit discriminat per motius religiosos en alguna ocasió. Es dona la circumstància que aquestes dades eren difoses pel Departament de Governació i Relacions Institucionals de la Generalitat mentre es desenvolupava una nova operació antigihadista a Catalunya que sembla apuntalar-se sobre una altra dada, en aquest cas procedent de fonts policials, que assegura que

en unes 50 mesquites catalanes (un 20% del total) es difonen missatges salafites, és a dir, del corrent islamista més radical, que advoca per trencar relacions amb el món occidental.

L'enquesta també revela que si bé una gran majoria coincideix que la diversitat religiosa enriqueix la vida cultural de Catalunya, un 14% considera que posa en risc l'estil de vida del país. I entre els catòlics aquest percentatge creix fins al 19,5%, més que en les altres confessions.

Amb tot, no hi ha un clima de tensió entre les comunitats però

DIVERSITAT RELIGIOSA

El 50% no ha entrat mai en un centre de culte que no sigui el de la seva religió

TOLERÀNCIA

El 90% valora els altres credos, però un 39,1% no vol que s'obrin nous centres

Poca missa i pocs casaments, segons el CIS

■ Curiosos les dades que aporta el Centre d'Investigacions Sociològiques (CIS) sobre la religiositat dels espanyols: mentre la majoria es declara catòlica, la realitat és que són pocs els que confirmen amb les seves actuacions i opinions que ho són. Són pocs els que van a missa, tal com estableixen els preceptes d'aquesta religió, i cada vegada són menys els que contreuen matrimoni eclesial i apunten els fills a les classes de religió (a secundària, el percentatge és del 36% i en batxillerat, tot just un 28%). I, per si això fos poc significatiu, crida l'atenció la mala opinió que tenen els espanyols de la ins-

tituïció: un 3,5 sobre 10, un suspens clar (CIS, 2013). Els espanyols de manera majoritària es declaren catòlics. En l'última enquesta, del març del 2015, el 71,8% així s'identificava, un percentatge que es manté en aquests límits per sobre del 70%, encara que amb certa tendència a baixar (el 2008 aquest percentatge era del 73,5%). Pel que fa als que es consideren no creients, la xifra puja al 14,4%, mentre que la d'ateus se situa al voltant del 10% (8,9% el 2012).

Però, quants són practicants? Per contestar a aquesta pregunta cal anar al CIS del 2008, que es va centrar a conèixer la religiositat dels

espanyols. Llavors, el 45,8% ja es declarava no practicant. Aquesta pregunta no es repetí en altres enquestes, però sí una altra: Amb quina freqüència van a missa els catòlics? El 2008, el 31,3% asseguraven que anaven a missa almenys una vegada al mes, percentatge que en l'última enquesta del CIS se situava en un 25,8%.

Es a dir, tot just una de cada quatre persones que es declaren catòliques va a missa. I si són pocs els que van a missa, cada vegada són menys els que es casen per l'Església: el 60% dels espanyols ja no passa per l'altar, segons les dades de l'INE. / Celeste López

es perceben alguns punts problemàtics i especialment un cert distanciament i desconeixement. La meitat de la població catalana reconeix que no ha entrat mai en un centre de culte que no sigui el de la seva religió i aquest mateix percentatge considera que no hi ha cap relació entre les diferents religions. I quan s'entra en qüestions concretes apareixen certs ressentiments. Així, per exemple, un 39,1% dels enquestats està en contra de l'obertura de nous centres religiosos. I un 5,8% s'ha sentit discriminat alguna vegada per motius religiosos. El percentatge és baix, però entre els musulmans augmenta fins al 25%, la qual cosa indica que la percepció entre una part important d'aquesta comunitat és que estan discriminats.

Una altra característica de la població catalana són les importants diferències religioses en funció de l'edat, el gènere i la geografia. La població catòlica continua sent majoritària però quan s'examina aquesta confessió sectorialment s'observa que el perfil varia notablement. Entre les dones el nombre de catòlics (59,7%) està deu punts per sobre de la mitjana; entre els més grans de 65 anys (82,1%), gairebé 30 punts. També el percentatge és molt més elevat entre les persones originàries d'altres comunitats autònomes d'Espanya i en pobles petits i a les comarques de Lleida. Ben al contrari, els percentatges més baixos de catòlics es donen entre els homes (44,9%), entre els menors de 24 anys (només un 28%) i entre els originaris de la província de Barcelona o de les grans ciutats.

El perfil majoritari entre els que s'identifiquen com a musulmans és correspon al d'un home, de menys de 24 anys, que viu a la província de Girona (la distribució d'enquestats s'ha fet per províncies i no per comarques).

Tal com va dir la vicepresidenta Joana Ortega, "existeix una creixent pluralitat i el repte és passar de la societat multireligiosa a la interreligiosa".